случило между търговеца и Дивя тъй. Той се отго-
вори: любопитен съм да чакам да видя какво
ще стане, и бдях при другите. И тамъ двамата
си приказваха тримата, що че стигна и друг
единъ третий старецъ, и той като приближи
попита ги, защо търговецъ е толкоз умъсле-
ен? Тъй му разправиха за сичко що му
се е случило, и какъ че отдиватъ Дивя тъй. Тогъ
зъ и третия старецъ на другите на ума
остана да види какво ще стане. И подирь
малко време съдъхна отъ далечь, и видяхъ,
тамъ въ равнины, тъй, нещо като единъ
тъменъ дымъ, кърви, като единъ облакъ отъ
прахъ що го носи вятъръ и като наближи
до тъхъ, съ голямъ шумъ и треск, раствори
се облака, и видяхъ Дивя тъй, вчуденъ
и търговеца за ръка тъй, ~~отъ обширенъ~~
~~бъ~~ и му казва: ставай, иди на братя ти,
както ти братъ сина ми. Въдвия тъй търго-
вецъ, както и тримата старци, разстре-
рахъ се отъ страхъ и бѣхъ да плачатъ. Но пъ-
рвия тъй старецъ стори кръстъ, падна на Дивя
тъй на крака та, целуваше ги и молеше
се: О, Господарю и начялниче на ~~Дивя тъй~~
Духове, много ти се моля стори милостъ сабуръ

сабуръ = дръжъ